

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 13. decembra.

Dve brošuri izšli sta zadnje dni, ki se obe bavita s položajem, oziroma bodočo evropsko vojno in s katerih vsebino hočemo v naslednjem seznaniti čitatelje svoje.

Prvi glas došel nam je iz Belgije, in to je brošura, ki jo je spisal slavljeni belgijski publicist Emil de Laveleye. V tej brošuri pravi pisatelj, da, ako nastane vojna, bode tako grozna, da svet kaj takega še ni videl. Na jedni strani Rusija in Francoska, na drugi Nemčija, Avstrija in Italija, za njimi pa še drugi, ki bi stopili na ono stran, kjer bi se jim bilo nadejati več ali manj koristij. Sedem milijonov vojakov stalo bode na bojnem polji, za njimi pa deset milijonov reserve!

Kaj bi utegnili izzvati vojno? — Na zahodu spor mej Nemčijo in Francosko zaradi Alzacije in Lorene, balkansko vprašanje mej Avstrijo in Rusijo na vzhodu. Rusija ne more pozabiti Bolgarske, katero je s svojo krvjo odkupila; v interesu Avstrije pa je, da si definitivno priklopi Bosno, da se kakor klin zagvozdi mej Srbijo in Črnogoro, da se poslednji sčasoma ne združita v krepko državo, katera bi utegnila potegniti k sebi tudi Hrvaško.

Rusija ne more dopuščati, da se avstrijski upliv stalno utrdi na Balkanu; z druge strani pa Avstrija Rusiji ne more pustiti Bolgarske, kajti ko bi Rusija zavzela Bolgarsko, bil bi jej gotov tudi Carigrad in večji del poluotoka balkanskega.

Ko bi Avstrija dopuščala, da Rusija zasede Balkan, bi to imelo opasno posledico: razkosanje avstro-ogerske države, ker ima poslednja v sebi večinoma slovanski živelj. Avstro-Ogerska se torej ne bori za kos zemlje, ampak za svoj obstanek; ona ne brani samo jedne dežele, svojega položaja kot velevlad, nego svoj državni obstanek, da celó, kakor Laveleye skuša dokazati, ves svet pred vzhodnim navalom.

Drug glas došel je iz Berolina, kjer je izšla brošura „Auf des Reiches Hochwacht“, katero je spisal „star diplomat“. Pisatelj misli, da bode Francoska polagoma opustila misel na „revanche pour Sedan“. Francoska vojska, bila še tako silna in močna, predstavljala bode telo brez duše, dokler se v njej ne pojavi silna in ugledna roka. Voditi jo

mora ali načelo ali pa ugledna oseba. A v francoskej ni niti jednega niti drugzega. Monarhija izgubila je temelj, vojaška diktatura nema pravih oseb. Pisatelj se nadeja, da bode gospodarsko blagostanje Francoske očvrstilo republiko, a jo tudi odvrnilo od maščevalne vojne. Kar se tiče odnošajev mej Nemčijo in Rusijo, misli „stari diplomat“, da mej njima ni takih interesov, ki bi se križali. Nemčija nema uzroka bati se, če se Rusije zakoniti upliv razširja na vzhodu, dokler ne škoduje nemški trgovini. V to ime je dovolj, ako za Nemčijo ostane Dunav svoboden. — V vseh vzhodnih vprašanjih in sporih ima Nemčija samo jedno nalogo: poravnati ruske in avstrijske interese in zahteve na balkanskem poluotoku ter napraviti sporazumljenje, ugajajoče obema strankama. V tem zmislu deluje že od nekdanj nemška politika, katera iskreno želi sporazumjenja mej Avstrijo in Rusijo.“

K valutnemu vprašanju.

Spisal Vaso Petričič.

VI.

Ako bi naši državni upniki ne bili tujci, nego domačini, bil bi jaz pri današnjih razmerah obeh dragih kovin za to, da bi se uvela valuta, obstoječa ne iz jedne posamezne drage kovine, ampak spojena iz obeh skupaj po današnjem vrednostnem razmerju, to je 50% vrednosti naj bi bilo v zlatu, 50% v srebru reprezentovano; ako bi kdo na pr. imel plačati 1000 goldinarjev v zlatu, 500 gld. v srebru in tak goldinar imel bi notranje vrednosti idejalno mišljeno 6.9 gramov srebra in 0.3125 gramov zlata, odnosno 100 goldinarjev 694.3 gramov srebra in 31.25 gramov zlata; v tem razmerju morali bi biti v prometu kolajoči bankovci pokriti. Tako bi bila denarna vrednost za dolgo časa določena, kajti ako bi srebro v ceni palo, bilo bi zlato toli več vredno in narobe. Ta kombinovana poraba obeh dragih kovin za podlago valute omogočila bi zdrav gospodarstven razvoj pod ugodnimi, pri nas še neznanimi pogoji. Cene živeža pale bi na opravičeno ceno, plače bi stopile v pravo razmerje, štedljivost posameznikov bi rasla, produkcija bi se oživila, domači kapital se čvrstil, obrestna mera pala od 5%

na 3% in pri takih, urejenih razmerah usahnili bi vir prekucij, obrtnik in človek našel bi svojo mezdo in nehal preudarjati spcialno bedo.

Ako imamo v vednost geologov še tako zaupanje, moramo vender pomisliti, da nobena vidna avtoriteta ne more zagotavljati, da bode srebro v ceni vedno padalo, zlato pa se dražilo. In ako bi se to venderle zgodilo, preuzelo bi zlato funkcijo dijamantov, srebro pa denarne cirkulacije, katera bo tem večja in ogromnejša, kolikor bolj se bode civilizacija človeštva in vsled taiste razna gospodarstvena obvezila razvila.

Ker pa nismo v srečnem položaji, da bi ne imeli velikega državnega dolga, odpade vsako nadaljno premišljevanje o takej valuti.

Konečno razpravljam načrt, koji bi bil po mojem mnenju najprimernejši za naše razmere:

Za Avstro-Ogersko naj se postavno določijo dve paralelni veljavi in sicer:

1.) Dosedanja srebrna valuta, po kateri se kuje 45 goldinarjev iz jednega funta srebra in sicer morali bi se kovati kosi po 1 gld., $\frac{1}{2}$ gld., $\frac{1}{4}$ gld., potem iz nikelnja 10 novč. in 5 novč., ter iz bakra 1 novč. in $\frac{1}{2}$ novč.; ta denar bi imel v zlati frankovski valuti sledečo vrednost:

1 gld.	=	2 franka	10 novč.	=	20 centimov
$\frac{1}{2}$ „	=	1 „	5 „	=	10 „
$\frac{1}{4}$ „	=	$\frac{1}{2}$ „	1 „	=	2 „

Ta valuta uporabljala bi se pri razmotovanju dosedanjih pogodb države in zasobnikov in eventualno tudi v notranjem prometu, ako bi se stranke raje ne posluževale zlate valute.

Ker ima sedanji srebrni goldinar isto vrednost kakor papirni goldinar, morala bi država nakupiti toliko srebra, da bi bil naš državni papirni denar vsaj na pol pokrit; kar bi čez to razmerje ostalo nepokritega, moralo bi se uničiti. Na pol pokriti papirni denar zadoščeval bi popolnoma, da bi vsak aži zaprečil, ker druga nepokrita polovica denarja ostala bi v domačem prometu in bi se vsprejemala kot plačilo pri davčnih uradih; predstavljala bi naš nekonsolidovani državni dolg kakor doslej. Za naše dolžnosti v inozemstvu zadoščevalo bi srebro kolikor ga že zdaj imamo, popolnoma, ker bi se vedno vračalo iz inozemstva v našo državo.

LISTEK

Blóдне duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebizský, preložil I. Gornik.

Drugi del.

XII.

(Dalje.)

„Že se temni — moj Bog — kako bom prišel le domov — tako tuj, neznan kraj — poti nikjer — tudi ona zvezda mi ugaša — doma pa me že čakajo — kje sem neki — saj bom preminil tu — Jezus Kristus! — In nikjer žive duše, dobre duše. — Mila mamica, kam so vam pripeljali sina. — Ne bodete ga pričakali — ne bodete ga videli več — k vam je tako daleč iz tega kraja, vedno dalje in dalje zagažam — draga mamica, kdo vas bo potem tolažil — in jaz ne morem nazaj — kam so me speljali...“

Poleg postelje stiska mlada devotka tesno usta, da bi zadušila ihtenje, in lice zakriva si z rokama, da bi s silo zadržala glasno plakanje, in plavi, mehki lasje vijo se v bogatih kitah na ne-

drije, ki se tudi v težkem, nenavadnem dihanju dvigajo.

„Ali res tu ni žive duše? Dragi ljudje, dobri ljudje! — Usmilite se me —“

Mladi duhovnik hotel se je z vso silo dvigniti na postelji in odhiteti v krajino, ki se je razprostirala pred njegovimi očmi, kakor gola, temna puščava, v kateri je ugasnila poslednja lučica — tudi ona veša...

Pri nas ste, v naši sobi — častiti gospod! — rekla je tiho, boječe Světluška naklonivši se nad posteljo.

„Pri vas — pri vas — v vaši sobi?“

Mladi duhovnik položil je roko na čelo, kakor bi se hotel zavedeti, a ni se mogel. Vedno plavala mu je pred očmi temna, pusta krajina, brez človeške duše, brez živnega bitja, nad katero so ugasnile vse zvezde, s katere so tudi odbegale veše.

„Pri Květovih, častiti gospod — v Jiřicah!“

„Pri Květu — v Jiřicah in ti — ti si?“

„Světluška...“

Devotka je skoro le še šepetala in kakor nevedé še niže naklonila glavo nad skaljenimi očmi, nad obrazom smrtnebledim, nad mladim, ugašajočim življenjem. Čutila je, kako sta ji najedenkrat za-

rdeli obe lici, tako nenadoma, in ustrašila se je, da bi nihče — niti to kalno oko — ne uzrl ru-dečice, ki se ji je tako naglo razlila po obrazu, kakor bi bila zarja, ki je nedavno nad črnimi lesi polagoma umirala, vso svojo krasoto — najlepši bager naznanjajoč prijetni, pomladni čas ostavila na dekletovem obrazu.

„Světluška? — Torej vender jedna duša — najdražja — najmilejša. Ako kedaj — — potolaži, Světluška, moje ubogo mamico — ako jo vidiš — —“

Na postelji zganila se je bila mrzla roka, kakor bi iskala nečesa, in našla je tako rekoč nevede. Počivala je na čistem, devotkinem čelu. Bilo je vroče, razbeljeno. Plavi, mehki lasje ovili so se okrog mrzle roke.

Ura pri vratih se je ustavila. V sobi motilo je tišino le tiho, zamolklo jokanje. Po vasi pa se je najedenkrat čul trušč, kakor kadar je prvič po letni vihar. Bili so slišati streli iz pušk, čulo se je vriskanje in čez Jiřiške strehe letela je v vse kote na Podlesji radost.

„Juhuhu! Svobodo, svobodico imamo na Podlesji! Oglaševali so nam jo knežji sluga na konjih, v rokah imeli so bele praporce. Naj bi se vrnili

2.) Zlata valuta po sistemu latinske novčnice lige, to je, da se iz 1 kil. zlata kuje 3100 frankov in sicer cekini od 10 in 20 frankov; za manjše zneske zadoščeval bi gori omenjeni srebrni goldinar s svojimi podrazdelki. Ta valuta bi bila veljavna za vse državne in zasobne pogodbe, sklenene po dnevu zakonite veljavnosti valutne preustrojitve.

S tem bi se zadostno zaprečile vse zmotnjave in zapreke v prometu.

Kako pa pridobiti potrebno zlato? — Najprej morala bi država plačati svoj dolg od 80 milijonov avstro-ogerski banki, ali ji pa prepustiti toliko državne rente. Potem bi se morala banka zavezati, da potegne vse bankovce iz prometa, da potrebno zlato preskrbi in da zopet začenja plačevati v gotovini; izdati bi morala nove bankovce, ki bi bili zadostno pokriti v zlatu. Avstro-Ogerska banka ima po patentu od leta 1816, kateri se je potem večkrat obnovil, pravico pečati se z vsemi bančnimi opravki kakor z menično, lombardno, eskomptno kupčijo, s kupčijo z efekti, depoziti itd.; dobila je privilegij, da samo ona sme izdajati bankovce, dalje ima davčni, pravdni in zastavni privilegij; država dobi polovico čistega dobička, kateri iznaša po izplačilu 7% ne dividende in po dopolnitvi rezervnega zaklada okolo 160.000 gld. na leto in vsled poznejše pogodbe 5% obresti od onih izdanih bankovcev, s katerimi se prekorači maksimalna svota od 200 milijonov gold. Država naj se raje odreče temu neznamenemu dobičku ter naj banki dopušča delovati, kakor se ji zdi potem bode gotovo lahko preskrbela vsak znesek za kovinsko pokritje bankovcev.

Ni moja stvar kritikovati še nadalje tega statuta, nego naj le še to omenim, da v tem slučaju ni se bati, da bi se zlato iztakalo v inozemstvo in ne več vračalo od tod. Saj je srebrn in zlat denar ravno tako blago kakor kako drugo, ki ima trgovinsko ceno. Odtaka se zmeraj tja, kjer ima največjo kupno moč in zmeraj beži od tod, kjer se mu je ta moč zmanjšala. Ako se na pr. kako blago dobi v Avstriji za 10 gld., katero se lahko v Rusiji po odbitku voznine za 5 ali 10% ceneje kupi, odtaka se zlato v Rusijo; podraži se tisto blago v Rusiji in je potem v Avstriji za 5 ali 10% ceneje, vrača se zlato zopet v Avstrijo; išče si torej dežele, kjer je kakšno blago poceni, beži pa iz onih, kjer je isto dražje.

Brigajmo se torej le zato, da bode naše izvozno blago po ceni in da to tudi ostane, potem bode nas zlato ne le iskalo, nego tudi pri nas ostalo.

Kar se tiče banke in njenega zlata, ne smemo nikakor pozabiti, da je to lastnina delničarjev, ne pa države. Delničarji depozitujejo na pr. 200 milijonov gold. zlata in banka izdaja v tem znesku bankovcev; posodi tiste n. pr. na menice; bankovci gredo iz roke v roko, tudi v inozemstvo; marsikateri se tudi prezentujejo in se morajo v zlatu izplačati, to pa nič ne de, kajti menični dolžnik mora plačati svoj dolg v bankovcih, pokritih v zlatu, ako pa teh nima, pa s samim zlatom. Kako se more pri tem zlato odtakati? Kjer se to vendar le dogaja, je to le posledica slabega finančnega ali za-

v svoje vasi, da nam gospod knez odpušča, da nam olehča tlako, da bomo imeli čase, kakeršnih ni bilo nikdar na Podlesji! In vse to dobimo napisano, s pečati potrjeno. In veste-li, kdo nam je do tega pomogel? Refunda! Bil je pri gospodu knezu — —

„Ogoljufal vas je, prodal za ubornejšje novce kakor Judež Jezusa Krista! Kamenati bi ga morali, ko ste ga prvič videli. In tako dolgo vas je šuntal, da vas je speljal — vse zavoljo gospode, tega so tudi hoteli, da bi vas ubilo. Le čakajte svobode, pričakali je bode! Kadar pridejo po vas z lanci in okovi! Kakor je zapeljal gospodičino Lucilijo, tako zdaj zapeljuje tudi vas. Zapeljal jo je kakor vas — in potem je zbežal, pristopil je k Francozom, izdal cesarico — — Njegovo ime visi morda do današnjega dne na vislicah. Takoj pred štiridesetimi leti bi moral biti obešen, njegov grb razbil je krvnik, zanikali so ga lastni bratje, otec ga je razdedil. Jaz jedini strgal sem mu lico z obraza, jaz jedini, verni sluga gospodičine Lucilije, ki se je, ko je umirala, spominjala vas Podlescev!“

„Čemu pa nam, oče Jarolím, tega že davno niste povedali?“

„S slepoto so bile vaše oči pokrite — in ne veste, da je Gospod zapovedal govoriti vernikom stoprav v dnevih bede in sužnosti?“

nemarnenega narodnega gospodarstva, čemur se pa lahko ognemo, ako se ravnamo po gospodarskih načelih držav s kovinsko valuto.

Ako bi se banka ne hotela k temu zavezati, moral bi se ji privilegij odpovedati in gotovo bi se našla nova družba, ki bi pod temi pogoji prav rada in prav lahko preskrbela potrebno zlato.

Kot krona vsemu morali bi se trdno držati mirovne politike in onemogočiti vročkrvnikom onostran Litave vedno živketanje z mečem. Potem pa tudi nobenih novih neproduktivnih državnih dolgov več!

O pouku in vzgoji gluhonemcev.

(Spisal J. H., učitelj na c. kr. gluhonemnici v Beči)
(Konec.)

Po izkazu c. kr. stat. centralne komisije na Dunaji od leta 1886. ima Kranjska dežela 107 gluhonemcev, 24 slepcev in 25 bebastih otrok, kateri so v starosti med 5. in 15. letom. Ako se odračunijo oni, kateri še niso godni za šolo, ostane okolu 100 gluhonemih, 20 slepih in 20 bebastih, za šolo godnih otrok. Ustanov za gluhonemce pa ima Kranjska 400.000 gld., za slepce pa okolu 88.000 gld. Vidi se, da so razmere na Kranjskem jako ugodne, a vender se še do sedaj v tej zadevi ni nič storilo. Računimo torej in glejmo, je-li je mogoče z obrestmi omenjenih zakladov vse gluhonemce in slepce preskrbeti. Jaz si mislim, da se ustanovi eksternat, t. j. sama šola za gluhonemce in internat za slepce. Glavnica znaša vsega skupaj okolu 488.000 gld. — Uvažujmo, da pride poslopje, katero bi se zgradilo v to svrhu, na 100.000 gld. — Imelo bi biti tako, da bi bile šolske sobe za gluhonemce popolnoma ločene od stanovanja slepcev. — Upati je, da prepusti Ljubljansko mesto primeren prostor za poslopje zastonj in potem bi se lahko z omenjeno vsoto prav lepo in prostorno poslopje sezidalo. Ostalih 388.000 gld. prinaša na leto 19.400 gld. obrestij. Recimo, da se plača za vsacega gluhonemca v posamičnih družinah za hrano in stanovanje 12 gld. na mesec, to znaša za vseh sto na leto 12.000 gld., ostane torej še vedno 7400 gld. za slepce; ker jih je samo 20, pride torej na jednega 370 gld. na leto; s tem denarjem se lahko v internatu preskrbe z vsem in še bi ostala svota, ki bi se porabila za obleko gluhonemcev. Dokazal sem torej, da bi bili slepci in gluhonemci lahko v kratkem času preskrbljeni samo iz obrestij ustanov in sicer vsi prav dobro. ako se napravi za gluhonemce eksternat. Pomisliti pa še moramo, da se gotovo nahajajo stariši, kateri bi, če ne vsega, pa vsaj polovico ali četrtino za svoje otroke plačali. Našlo se bode pa tudi v Ljubljani in sploh na Kranjskem dosti blagosrčnih ljudij in človekoljubov, ki bodo radi darovali kak donešek v podporo tacega zavoda. Ustanovilo bi se lahko v Ljubljani podporno društvo za gluhonemce in slepce, katero bi imelo tudi na deželi svoje podružnice. Vzemimo srednjo primero in recimo, da se nahaja na celim Kranjskem 1000 društvenikov, kateri bi donášali radi na leto 1 gld. podpore. Vem, da bi tudi pevska in druga društva dajala včasih kako veselico v prid ubogim zapuščencem. Na ta način

„Ali ste, oče Jarolím že pozabili, za čegavega sinu ste v Svetogothardski dolinici Refundo proglasili? — Idite, sveti mož, nas varuje Bog slepote, a oči vaše zastira z meglami“, odgovoril je puščavniku metljar Razhoda.

„Pojdem — pojdem! A kadar vam sklonijo glave k nogam, spomnili se me bode! Ko se na Podlesji začuje jok in škripanje z zobmi, bo to pravična kazen — tudi za danes!“

V ta prepričazvenel je zvonec — in zadonel je s tako žalostnim glasom, da ga niso, kar so ga iz Prage pripeljali, čuli tako nikoli. V vasi je vse najedenkrat utihnilo in se odkrilo! Tudi otec Jarolím sklenil je veli roki in povetil belo glavo. Zapadni vetrec nesel je glas zvončev daleč v stran pod okno priproste kočje, kjer je klečala priletna starka moleč k Materi Božji za jedinega sina...

Duhovnik na postelji dihal je hitreje in hitreje. Bela, mrzla roka njegova počivala je še vedno na čistem, devotkinem čelu.

„Umira! — Moliva, Světluška!“

V Jificah pa se je v tem hipu čulo iz vseh ust šepetanje: „Pri Květovih umira Okrouhelski gospod kaplan!“

(Dalje prih.)

narasla bi podpornemu društvu vsako leto lepa svotica, s katero bi se preskrbovali gojenci z obleko in drugimi potrebnimi rečmi. Ako sodelujejo vsi (dežela, društva, dobrotniki itd.), treba ne bi bilo čakati še nekaj let, da se glavnica ustanov pomnoži in tudi bi ne bilo treba, da se nekateri gluhonemi otroci dajo v Šmihelski zavod v vzgojo. Telesne hrane gluhonemim otrokom ne manjka, (zato skrbe njihovi stariši), pač pa duševne; ta se jim mora dati, pa ne v Šmihelskem, ampak v posebnem zavodu. Učiteljske moči tamošnjega zavoda niso sposobne za poučevanje in vzgojo gluhonemcev; ročnih del pa, kateri bi se tam k večjemu učili, se lahko v ljudski šoli in v biši starišev nauče.

Treba je samo, da se brezsebični in blagosrčni moške te stvari poprimejo in že v prihodnjem šolskem letu bi se lahko prvi razred za gluhonemce v Ljubljani otvoril. Ako se najdejo kje primerni prostori za tri razrede, čaka se lahko še tri leta, predno se poslopje sezida, ker bi tako in tako ne bilo mogoče vseh revežev hkratu vsprejeti. Glavnica ustanov bi mej tem časom še bolj narasla in v osmih letih bili bi preskrbljeni vsi gluhonemci in slepci. Kranjska bila bi tedaj jedina dežela v Avstriji, ki bi vse svoje gluhonemce in slepce preskrbljevala in dajala bi lep vzgled drugim deželam.

Vsem človekoljubom Ljubljanskim kličem: Združite se v to eminentno humanitarno svrhu in delujte v krogu svojih znancev za to stvar! Delali ne boste zastonj, ker hvaležna vam bodo srca teh revežev, hvaležni njih stariši in poplačal vam bo Bog stotero.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 13. decembra.

Mej rusinskimi državnozborskimi poslanci zavladala je velika nevolja, ker se Poljaki premalo ozirajo na njihove želje. Poslanci Ozarkiev, Mandičevski, Ohromovič in Siengalevič so sklenili, da ne bodo več hodili z desnico. Ozarkiev se je pritožil pri predsedništvu državnega zbora, da ga je gališko kazensko sodišče povabilo ne glede na to, da je že sklican državni zbor. Smolka mu je obetal, da bode stvar naznanil ministerskemu predsedniku, ki bode že skrbel, da dobi zadoščenje.

V Praškem mestnem starešinstvu bila je jako burna debata zaradi peticije na deželni odbor, da se na češkem muzeji napravi Husu plošča. Poročal je Mladoček Podlipny. Proti peticiji govorila sta kanonika Borovy in Karlich. Za peticijo glasovali so vsi mestni odborniki razen petih. Mej nasprotniki peticije so štirje duhovniki. — Kardinal Schönborn je izdal proti gibanju za proslavljenje Husa pastirski list. V njem pravi, če se vera podkopa, škof molčati ne sme. Hus je učil, da cerkve ni treba ubogati. Njegov nauk je bil nevaren cerkvi in državi. Husitske vojske so deželo bile spravile v veliko nesrečo. Nadškof pravi v pastirskem listu, da ga boli srce, ko sliši in čita, da hočejo proslavljati tega moža. Noben sin in nobena hčer katoliške cerkve ne sme se udeležiti shodov in nabi-ranj, ki veljajo spominu tega moža. „Narodni Listy“ ostro pišejo proti temu pastirskemu listu, češ da je pisan z onega stališča, katero ne pozna druge domovine nego Rim.

Opozicija je prisilila ogerskega ministerskega predsednika, da je obljubil, da bode vlada v kratkem predložila zbornici predlogo zakona, da se domovinski zakon tako premeni, da Kossuth ne bode zgubil ogerskega državljanstva. Sprva se je branil ministerski predsednik, predložiti kak zakon, a sedaj je pa spoznal, da bi zgubil vso popularnost, ako se še dalje ustavlja.

Vnanje države.

Po Carigradu se mnogo o tem govori, da je sodišče oprostilo Muso beja. To je bilo tudi pričakovati, ker ima Musa beže v visocih turških vladnih krogih. Proti njemu bi niti preiskave ne bili začeli, da bi Anglija ne bila silila turške vlade. Pravda se je vršila jako pristranski. Državni pravdnik ga ni tožil, temveč ga je le zagovarjal in pobijal izjave prič, ki so govorile proti zatožencu. Če tako postopajo turška sodišča, potem pač ni čuda, da je v Armeniji vedno večja nevolja mej prebivalstvom. Novejša poročila že javljajo obustaji v Armeniji. V dveh krajih so že bili boji mej ustaši in turškimi vojaki. Vojaki so se morali umakniti pred ustaši in so zgubili tri topove. Ustaja se utegne v kratkem razširiti po vsej deželi in turškim državnikom napravljalji še velike skrbi.

Zanaprej bode generalni guverner krečanski mogel biti kristijan ali muhamedovec. Če bode generalni guverner kristijan bode podguverner muhamedovec in narobe. Poslanci narodnega sebranja bodo morali imeti vsaj 35 let in biti turški državljani. Sodci se bodo volili kakor dosedaj, pa jih bode Porta morala potrditi. Predsednike sodišč, državne pravdnike in davkarje imenoval bode sultan

za vse življenje. Krečani z novimi uredbami neso nič kaj zadovoljni, ker so se jim jako prikrajšale prejšnje pravice. Pa tudi angleška vlada misli, da ukrepi turske vlade ne bodo zadovoljili Krečanov in je njen zastopnik Porto na to opozoril.

Rusija je pretrgala občevanja z **brazilijskim** poslanikom v Peterburgu, ker ne priznava republikanske vlade. Poslanik pa še ni dobil nobenih instrukcij od nove vlade, kako naj dalje postopa.

Zdravje kralja **holandskega** se je tako znatno izboljšalo, da se sedaj lahko bavi z vsemi državnimi in zasobnimi zadevami. Upati je, da bode še nekaj časa živ.

Nemške čete v **Afriki** so dne 8. t. m. pod poveljstvom Schmidta napale Buširija in mu pobile 28 mož. Buširi sam se je rešil z begom. Nemci so trije ranjeni.

Domače stvari.

— (V Zagrebu) volil je včeraj prvi razred v prvem okraju zastopnike v mestni zbor. Zmagali so zopet meščanski, to je opozicijski kandidatje: dr. A. Bresztyensky, Janko Grahor star., Mirko Karas, grof Miroslav Kulmer, Milan Nosan. Od kazinskih kandidatov sta izvoljena Vatroslav Sieber Girolamo Priester. Mej Nik. Gavello in kazinskim kandidatom Al. Weissom bode ožja volitev, ker sta oba dobila po 28 glasov. Bivši načelnik Badovinac ni hotel glasovati, sicer bi bil Gavello izvoljen.

— (Poljedelski minister grof Falkenhayn) zbolel je za hripo.

— (Osemdesetletnico) praznuje danes gosp. Ivan Dukić Orban, kanonik v Trstu, odličen kot rodoljub in duhovnik.

— (Poštami oficijali) so imenovani v Ljubljani gg. Fran Bergant, Ribard Freyer in Josip Tance.

— (Društvo Pravniki) ne bode imelo jutri napovedanega shoda, ker so dotični prostori v drug namen oddani. Shod bode kak drug dan v tem mesecu, ki se bode pravočasno naznanil.

— (Razdelitev obleke.) V nedeljo dne 15. decembra ob 11. uri dopoldne razdelila se bode v dvorani Ljubljanske čitalnice popolna zimska obleka večim ubogim učencem in učenkam tukajšnjih ljudskih šol. Odbor gospej vabi p. n. dobrotnike k tej razdelitvi.

— (Redni občni zbor Šišenske čitalnice) bode dne 26. decembra (sv. Štefana dan) ob 3. uri popoldne. — Dne 2. svečana prih. l. priredi Šišenska čitalnica „Vodnikovo slavnostno besedo“.

— (Kako drugod upeljujejo vodovode.)

Ker se čuje mnogo neosnovanega zabavljanja in govorčenja zoper Ljubljanski vodovod, bode večinoma nemškim in nemškutarskim zabavljačem povedano, kako v tem oziru postopajo v toli hvalisanih nemških občinah. V včerajšnjih Dunajskih listih čitamo, da je občinski zastop v Baden-u pri Dunaji na predlog župana Breyerja sklenil, prositi deželni zbor nižjeavstrijski: da se napravi zakon, s katerim se mestni občini Baden daje pravica, da siloma („zwangsweise“) zaukaže vsem hišnim posestnikom v območju mesta Baden, da morajo v svoje hiše uvesti in tudi rabiti vodovod, oziroma da se mestu dá pravica, da samo siloma upelje vodovod v vse hiše in v ta namen upotreblja vsa prisilna sredstva. Predlog bil je s 16 proti 9 glasom vsprejet. Da je mestni zastop Ljubljanski kaj takega ukrenil, to bi bilo krika in vika, ko ga je že sedaj in to neopravičeno — preveč!

— (Klub slovenskih biciklistov „Ljubljana“) priredi v soboto dne 14. decembra 1889. leta v dvorani Ljubljanske čitalnice „družbinski zabavni večer“, pri katerem iz posebne prijaznosti sodeluje kvartet slavnega čitalničnega pevskega zbora in orkester sl. c. in kr. vojaške godbe pešpolka baron Kubu št. 17. pod osobnim vodstvom kapelnika g. J. Nemrave. Vspored: Bicikliška koračnica. Vilhar: Ouvertura k operi „Jamska Ivanka“. Pozdrav. Mašek: „Strunam“, pesen, svira godba. Gounod: Fantazija iz opere „Faust“.

Mašek: „Lahko noč“, bicikliški čveterospjev. Martinak; „Grlica“, polka frang. „Podobe“ kluba slov. biciklistov. Nemrava: „Slovanstvo ve svih spěvech“, svira godba. I. Knahl: „Pihaj vetrič“, četverospjev, pojo gg. Přibil, Pelan, Štamcar in Dečman. Ipavec: „Domovina“, pesen za krilni rog. „Koplet“, poje g. Gričar s spremljevanjem godbe. Ivanoviči: „La belle Roumaine“, valček. Ant. Hajdrič: „Mladini“, poje bicikliški zbor. Iv. pl. Zajc: Duet in finale iz opere „Nikola Šubić-Zrinski“. Strauss: „Naprej“, brzopolka. Pristop imajo samo povabljeni. Začetek

točno ob 8. uri zvečer. Reditelja večeru sta gospoda Milan Leustek in Ivan Ogorelec. Prosi se, kateri po pomoti ne bi bili prejeli vabila in bi se večera radi udeležili, obrniti se do rediteljev.

— (Naša domača slikarica, gospodičina Ivana Kobilca) otvori v nedeljo dne 15. t. m. v dvorani tukajšnje velike realke (1. nad stropje) razstavo svojih slik. V razstavi bodo sledeče slike: 1. Sv. Bogorodica, 2. Citrarica, 3. Mamica kavopivka, 4. Holandsko dekle, 5. Skrinja stare matere, 6. Pri vodnjaku, 7. Stara mati in vnukinja, 8—19. Študije, 20—26. Portreti v oljnatih barvah, 27—31. Portreti v suhih barvah. (Slika števil. 1., 2., 3., 4., 5. in 7. so na prodaj.) Razstava bode odprta od 15. do 22. t. m. od 10. ure dopoldne do 4. ure popoldne vsak dan. — Ustopnina 20 kr. (za šolsko mladino 10 kr.) Čisti dohodek namenjen je ljudski in dijaški kuhinji. Gospodičina Kobilca je v slikarskem svetu na jako dobrem glasu in ker nam v tej razstavi kaže hkratu 31 svojih umotvorov, smo si gotovi, da nihče ne zamudi prilike ogledati si razstavo domače umetnice.

— (V Trstu) bil je včeraj dr. Bazzoni županom, dr. Luzzatto prvim, dr. Dampieri drugim podpredsednikom izvoljen.

— (Duhovniške premembe v Lavantinski škofiji:) Gosp. M. Jurkovič, kaplan pri sv. Petru pri Mariboru, imenovan je upraviteljem iste župnije. Premeščeni so gg. kaplani: Jos. Sinko iz Št. Jakoba v Slov. gor. kot I. kaplan v Konjice, Josip Mlasko od sv. Miklavža k sv. Jakobu v Slov. goricah; A. Gliebe iz Središča k sv. Miklavžu pri Ormoži. Začasno umirovljen je g. Jakob Kočevar, kapelan v Konjicah.

— (Hripa.) Ruska družba za higijeno izročila je francoskemu poslaniku v Peterburgu nastopno noto: Bolezen v Peterburgu, Moskvi, Kovnu in Sebastopolju je hripa. Začela se je že 1847. l. Bolezen ima značaj hripe in je ob enem želodčna, možganska, in mišična (gastrič, cerebral, muscular). Uzrok jej je pogosta prememba temperature. Bolezen ne traja nad 8 dnij. Umrl še nihče za njo. — Proust je dostavil: Ko bode mrzleje, nehala bode hripa v Parizu.

— (Iz Trsta) se nam poroča: Začeni 15. decembra t. l. bode jela vsprejemati c. kr. južna železnica, kolikor bode prostor dopuščal, sveže ribe, moluske in lupinarice, kot hitrovožnino z večernim brzovlakom št. 1 iz Trsta na Dunaj. Voznina se bode računala po 14 kr. kilogram, ušteva je obično varstveno pristojbino. Voznina bode se morala plačevati najmanj za 5 kilogramov skupaj, in ako teža preseže 5 kilogramov, tedaj se bode pošteval tudi del vsacega prihodnjega kilograma za celoto v olajšanje računov. Po tej naredbi bode mogoče zvečer v Trstu razpošiljane ribe prihodnjega dne dopoldne v Ljubljani, Gradci in na Dunaji prodajati.

— (Okrajni zastop v Šmariji pri Jelšah) izvolil je g. I. Anderluha načelnikom, g. H. Taušiča načelnika namestnikom. Odborniki so gg.: Leopold Fieglmüller, graščak v Žusmu, Fr. Andrinjek, posestnik v Šmariji, Fr. Podgoršek, veleposestnik na Ponikvi, Fr. Detiček, posestnik v Mestinji, M. Senica, posestnik na Ponikvi in I. Kregar, posestnik pri sv. Petru v Medvedovem selu.

— (Z Bolškega:) Na poziv v 281. števil.

„Slov. Naroda“ pod naslovom „zajčja bolezen“ naznanjam, da je v tukajšnjem celem sodniškem okraju trajala skozi 6 let, od 1882. do incl. 1888. leta nepretržno zajčja bolezen tako, da se je bilo bati, da zajčji rod popolnoma zamrje. Akoravno ni povzetnik

lova dovolil, da bi se bilo zajce — ruse ne bele — streljalo, bi se bilo vender lahko reklo: Srečne oči, ki so živega — rusega — zajca videle. Pri razte-

leženju mrtvih zajcev, ki so se na polji dobivali, bilo je opazovati popolnoma gnila pluča. Pri pse-

h, ki so jedli zajčjo mrhovino, se ni opazovalo nasled-

kov. Letos je menda bolezen ponehala, če se sme

iz posamičnega na splošno sklepati, kajti dvojica,

ki jo je bil svinčeni poper dohitel, je bila dobro

rejena in popolnoma zdrava, o poginjenih pa ni bilo

nikjer slišati.

Nimrod.

— (Iz Cerkljan na Gorenjskem) piše

nam mlad gospod lovec: Ustreza je Vašej želji na-

znanjam, da v našem lovišči doslej še ni nikake bo-

lezui. Pri nas poginjajo zajci le za — svinčem.

— (Iz Kilovč na Notranjskem) nam

piše g. Ivan Valenčič, mlinar in posestnik: Dne 21.

novembra zvečer ob 8. uri bil je pri meni hud požar.

Pogorela mi je hiša, to je strešje in v štirih sobah,

kar je zgorljivega in drugo pohištvo. Na pomoč so prihiteli: prvi g. B. Petrič, vodja železniške postaje Kilovške, potem sosedje iz Kilovč, Prema, Janežvega Brda in Bitinja. Vsi so se mnogo trudili in premočeni do kože veliko mraza užili, ker je mrzel sever močno pihal. Srčna hvala vsem, kakor tudi gg. žandarjem, Alijančiču in Šolarju iz Ilirske Bistrice, ki sta vso noč stražila, in pa Graški vzajemni zavarovalnici, ki mi je škodo hitro povrnila.

— (Nova pošta) otvori se dne 16. t. m. v Trnovem pri Gorici. Imela bode na teden štirikratno zvezo s Solkanom.

— („Dolenjsko pevsko društvo“) ima svoj redni občni shod v petek 20. t. m. ob polu 8. uri zvečer v „Narodnem domu“. — Na dnevnem redu so poročila in volitev novega odbora. Na ta shod vabi uljudno častite p. n. članove odbor.

— (V Hercegovini) zavládala je beda, kakor v Črnigori. Do 800 stradajočih Nevesinjskih rodbin izselilo se je že iz Hercegovine.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 12. dec. „Novoje Vremja“ dobilo je iz Belega grada vest, da srbska oblastva ruskim krošnjarjem sitnosti delajo. List se čudi, da srbski organi tako postopajo in priporoča, da bi se sklenila srbsko-ruska trgovinska pogodba.

Berolin 12. decembra. Hripa pojavila se je že tudi v vojašnicah.

Monakovo 12. decembra. V tukajšnji topničarski vojašnici pričela se je hripa. Vo-jake so premestili.

Razne vesti.

* (Princ Waleski) boleha za neko boleznijo na obistih in kraljevi rodbini so že v skrbeh zaradi zdravja njegovega.

* (Novi primorski pot v Opatijo.) Piše se nam iz Opatije dne 11. t. m.: Te dni otvori se tukaj pot, kakeršne ni ob obrežji naše države. Počeni pri pristanišču v Voloski, drži večkrat usekana v skalovje, prav ob morji, katero meče svoje pene prav do njega, kadar je burno, v znani veliki park, od tod pa proti Iki. Pot je dolga kake štiri kilometre. Ker se vije ob zelenih vrtovih po skalah, je ž nje jako lep razgled. Na jednej strani vidi se na morje, na drugej vedno zelenje. Ker morska voda daje nekoliko gorkote in varuje proti mrazu, ima mnogo rastlin ob tem potu še zeleno listje, ko so ga drugje že izgubile. Če se sprehajaš po tem potu, ne moreš niti misliti, da je po zimi, temveč zdi se ti, da se začena pomlad.

* (Pomoženje poljske artilerije francoske.) Po zakonu z dne 15. julija t. l., ki prirejuje ustanovitev nove (dvanajste) baterije pri vsakem regimentu bojne artilerije, je francoska bojna artilerija pridobila devetnajst baterij, ki so že osnovane in tudi popolnoma oborožene.

* (Strajk.) V jednom prvih industrijskih mest v Nemčiji, v Kamenici na Saksonskem, ustavilo je 1500 delavcev v barvarijah delo, zahtevajoč povišanje plače za 33¹/₂%. Jedva 10% delavcev je ostalo še pri delu.

* (Strašen dogodek.) Iz Nizza se poroča, da je ondu italijanska rodbina obstoječa iz šestih osob, očeta vdovca, tete vdove in štirih otrok nkrat zbolela, ko je popila kavo. Najstarejši sedemletni sin, mala hčerka in teta umrli so v bolnici. Prvi je izjavil na smrtni postelji, da je teta, ki ga je sovražila in mu večkrat smrtjo pretila, bila nekaj na skrivnem dela v čašo njegovo. On je to opazil, in kavo njemu namenjeno zopet v lonec zli, iz katerega še drugim neso bili dali kave. Tako je teta šest ljudij otrovala in sama prva za otrovanjem umrla. Oče in dva otroka bodo, kakor se kaže, ozdraveli.

* (Kolera v Aziji.) Kolera se je pojavila zadnji čas v Bagdadu, Bassri, Bašriji in Mohameri. Bati se je, da jo mohamedanski romarji, katerih je letos nad 40.000 romalo v Kerbelo in se kmalu sedaj vrnejo v domovino, zaneso v Evropo.

* (Severnoameriška vadna eskadra.) Severnoameriške Zedinjene države si zadnji čas jako prizadevajo, da izboljšajo mornarico svojo, katero so jako zanemarili, od kar je bila velika državljanska vojna. Sedaj hočejo odposlati vadno eskadro v Evropo. Tej eskadri, ki bode obiskala večja evropska pristanišča in bode štela pet vojnihi ladij, bode poveljnik kontreadmiral Walker. Evropa bode torej v kratkem videla ameriške oklopnice, narejene po najnovejši sistemi. Američani pa hočejo tudi zgraditi velik nov pomorski arzenal v Port Orchardu. Za opazovanje polnega solnčnega mraka, ki bode dne 22. t. m. odposlali so ekspedicijo v St. Pavel di Loanda. Ta ekspedicija bode precej ob obrežja, kjer je podnebje že zdravejše, osnovala več postaj, katere bodo stražili oddelki pomorske infanterije. Srečna država, v katerej finančnemu ministru ni treba beliti glave, kje bode vzel denar za vsa ta podjetja.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 11. decembra.
V Brnu: 51, 28, 3, 29, 50.

Tuji:
12. decembra.

Pri **Malič**: Frisch, Kupaček, Fischer, Herbing, Löwenstein, Fischer, Wezel z Dunaja. — Pezibislawosky iz Bubenca. — Szabo iz Budimpešte. — Ditrich iz Draždan. — Filip iz Dombovara. — Plantan iz Radovljice.
Pri **avstrijskem cesarju**: Schubitz iz Krškega a. — Grütter iz Grada. — Stock iz Novega Tičina. — Berger iz Grada.
Pri **Bavarskem dvoru**: Röhel, Loy iz Kočevja. — Mauser iz Gleichberga. — Klun iz Lienfelda. — Krauland iz Bregenza.
Pri **Južnem kolodvoru**: Rucziška, Poliac, Noschina iz Trsta. — Strel iz Grada. — Kraje iz Grahovega. — Lavrenčič iz Soderšice. — Bremo iz Nizze.

Umrli so v Ljubljani:

V deželnej bolnici:

11. decembra: Marija Vidic, gostija, 70 let, za starostjo. — Gregor Grošel, delavec, 28 let, za pljučno tuberkulozo.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
12. dec.	7. zjutraj	732.2 mm.	1.6° C	sl. svz.	obl.	150 mm.
	2. popol.	732.9 mm.	3.2° C	sl. szh.	obl.	
	9. zvečer	735.7 mm.	2.4° C	sl. szh.	obl.	dežja.
Srednja temperatura 2.4°, za 3.2° nad normalom.						

Dunajska borza

dné 13. decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	5/80	gld.	85	85
Papirna renta	85.80	—	85.80	85.80	85.80
Srebrna renta	86.25	—	86.25	86.25	86.25
Zlata renta	107.85	—	107.85	107.85	107.85
5% marcna renta	100.65	—	100.65	100.65	100.65
Akcije narodne banke	920.00	—	920.00	920.00	920.00
Kreditne akcije	317.75	—	317.75	317.75	317.75
London	117.55	—	117.55	117.55	117.55
Srebro	—	—	—	—	—
Napol.	9.34	—	9.34	9.34	9.34
C. kr. cekini	5.58	—	5.58	5.58	5.58
Nemške marke	57.70	—	57.70	57.70	57.70
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132	gld.	30	kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	173	—	—	—
Ogerska zlata renta 4%	—	100	—	75	—
Ogerska papirna renta 5%	—	97	—	70	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	—	—	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122	—	—	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	115	—	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	185	—	25	—
Rudolfove srečke	10	20	—	75	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	146	—	70	—
Rammway-društ. velj 170 gld. a v.	—	—	—	—	—

Razpis ustanov.

Povodom praznovanja štiridesetletnice vladanja Nj. Veličanstva cesarja Frana Josipa I. ustanovila je trgovska in obrtniška zbornica

8 ustanov po 25 gld. za one-mogle obrtnike

vojvodine Kranjske. Te ustanove so s tem za leto 1889. razpisane. Prošnje naj se podpisani zbornici do 26. dne decembra t. l.

pošljejo, priloži naj se jim pa od župnijskega in občinskega urada potrjeno dokazilo, da je prositelj bil obrtnik, da zdaj zaradi onemoglosti ne more več delati in da je ubog. (1023—1)

V Ljubljani, dne 12. decembra 1889.

Trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko.

Kdor želi kaj podariti

za Božič

otrokom, damam, gospodom,

zahteva naj ilustrirani božični seznam, ki se mu takoj pošlje franko. (1011-5)

J. NEFF, Praga, Graben 39.

St. 1002.

(1006—3)

Natečaj.

S početkom leta 1890 vsprejmeta se v službo

dva občinska redarja

z letno plačo 360 gld., prostim stanovanjem v občinski hiši in službeno uniformo.

Prosilci, kateri so zmožni slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, ulože naj prošnje z dokazi sposobnosti pri podpisnem županstvu do 25. t. m.

Doslужeni vojaki in žandarji, kateri so se z enakimi posli že pečali imajo prednost.

Županstvo občine Postojna,
dné 6. decembra 1889.

F. V 1515.

Cvet proti protinu po dr. Maliči.

1 steklenica z navodilom za rabo samo 50 kr., 1 dvanajstorič 4 gld. 50 kr. Velečastiti gospod lekarničar pl. Trnkoczy v Ljubljani.

Ni ga boljsega zdravila proti protinu, trganju po udih itd., kot je Vaš sloveči cvet proti protinu po dr. Maliči. O tem sem se s sledečim dogodkom preveril. Moj ljubi oče trpel je močno za protinom v desni nogi, tako da je bilo strašno po-skušmarje. slušati ga, kako je zdihoval. Poslal sem po stekleničico Vašega slovečega cvetu proti protinu. Čas zdel se nam je neizrečeno dolg, dokler nismo dobili stekleničice. Takoj po prvi rabi so bolečine znatno pojenjale. Po rabi nekaterih steklenic bil je uoi oče v osmih dneh popolnoma zdrav. — S svojim popolnim in najboljšim prepričanjem pravim, da ni boljsega sredstva proti protinskim bolečinam, nego Vaš izvrstni in gotovo uplivajoči svet proti protinu po dr. Maliči. Vam udani (1016—1)

Ivan Galović-Peristić.

Bersek (Hrvatsko), meseca marca 1889.

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani

prodaja in vsak dan s prvo pošto raz-pošilja.

V „Národní Tiskarni“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po znižani ceni sledeče knjige:

Otci in sinovi.

Roman. Ruski spisal J. S. Turgenev. Preložil Ivan Gornik. Mala 8°, 357 strani. Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

Undina.

Spisal André Theuriet, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 143 strani. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Vilénski brodnik.

Spisal Emile Souestre, prevel Muhoder. — Ml. 8°, 82 strani. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Dnevnik.

Spisal Ludovik Halévy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 95 strani. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * *. Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 50 kr., po pošti 55 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * *. Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pol. Cena 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

V isti zalogi sta izšla in se dobivata po znižani ceni še sledeča zvezka:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribic. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Preširen, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribic. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstvo z

Ukrajinske dume.

Češki spisal E. Jelínek. Poslovenil Podvidovski. Mala 8°, 84 strani. Cena 15 kr., po pošti 20 kr.

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kržišnik. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halévy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

N o v.

Roman. Spisal Turgenev, poslovenil M. Maloverh. — Ml. 8°, 32 pol. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Za dragocenim koreninom.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 20 kr., po pošti 25 kr.

grozdem na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja 15 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja 25 kr.

Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštnine, za posamezne zvezke pa 5 kr.

OPOMBA: „Trije javni govori“ so razprodani.

Št. 5890.

(1021—1)

Oznanilo.

Dne 9. januarja 1890 ob 10. uri dopoludne vršila se bode v hiši št. 56 v Kranji prodaja v zapuščino Marije Berčič spadajočega, neobremenjenega, na 1900 gld. cenjenega posestva vlož. št. 68 kat. občine Kranj s hišo št. 56 v Kranji.

Cenilni zapisnik in dražbeni pogoji, po katerih ima ponudnik pred ponudbo položiti 10% varščino, zamorejo se pregledati pri tem sodišči.

C. kr. okrajno sodišče v Kranji,

dne 30. novembra 1889.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.

Priznana najizvrstnejši parfumi za žepne robce i. t. d. so:

Lohse-ov Extraits quadruples.

Lohse-ove šmarnice

Lohse-ov Heliotrope blanc

Lohse-ova zlata lilija.

Novo!! Lohse-ov Peau d'Espagne. Novo!!

Gustav Lohse, 46 Jäger-Strasse, Berlin,

dvorni parfumeur. (719—22)

Dobivajo se v vseh prodajalnicah parfuma in galanterijskega blaga.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.